

Ministerul Finantelor Publice
Agencia Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice a
județului Suceava
Biroul Soluționare Contestații

Str. X X
Tel : X
Fax : X

DECIZIA NR. __121__
din **__12.12.2012__**

privind soluționarea contestației formulată de
X, din mun. Suceava,
str. Prof. X nr. X, bl. X, sc. X, ap. X, județul Suceava,
CIF X, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului
Suceava sub nr. X din 26.11.2012

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Administrația Finanțelor Publice Suceava prin adresa nr. X din 23.11.2012, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr. X din 26.11.2012 cu privire la contestația formulată de **X**, din mun. Suceava, str. X, județul Suceava.

X. formulează contestație împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. X din 11.10.2012, emisă de Administrația Finanțelor Publice Suceava, cu privire la suma de **X lei**, reprezentând:

- **X lei dobânzi aferente TVA;**
- **X lei penalități aferente TVA.**

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 și 209 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. X. contestă Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. X din 11.10.2012, emisă de Administrația Finanțelor Publice Suceava, cu privire la suma de X lei, reprezentând accesorii TVA.

Petenta precizează că actele administrativ fiscale, respectiv Decizia de impunere nr. X/23.03.2012 și Raportul de inspecție fiscală nr. X din 23.03.2012, au

fost contestate administrativ, contestație soluționată prin Decizia nr. X din 15.06.2012, decizie care la rândul său a fost atacată la instanța de contencios administrativ.

Petenta susține de asemenea că, având în vedere că sumele stabilite prin decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. X din 11.10.2012 au legătură cu sumele stabilite cu titlu de TVA prin Decizia de impunere nr. X din 23.03.2012, acestea fac obiectul unei judecăți, ele nefiind definitive.

Contestatoarea solicită suspendarea procedurii de soluționare a contestației pe cale administrativă, până la soluționarea definitivă și irevocabilă a contestației formulată la instanța de contencios administrativ și fiscal împotriva Deciziei nr. X din 15.06.2012 emisă de D.G.F.P. Suceava și împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. X din 23.03.2012, întrucât soluționarea cauzei depinde de existența sau inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți.

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. X din 11.10.2012 s-au stabilit în sarcina SC X obligații fiscale în sumă totală de X lei, reprezentând dobânzi în sumă de X lei și penalități în sumă de X lei, aferente TVA.

Pentru plata cu întârziere a taxei pe valoare adăugată, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. X din 11.10.2012, s-au calculat în sarcina X accesorii în sumă de X lei, după cum urmează:

- în sumă de X lei reprezentând dobânzi calculate pentru perioada 30.06.2012-30.09.2012, aferente TVA în sumă de X lei, individualizată prin Declarația 300 nr. X din data de 25.04.2012;
- în sumă de X lei reprezentând penalități de întârziere calculate pentru perioada 25.04.2012-30.09.2012, aferente TVA în sumă de X lei, individualizată prin Declarația 300 nr. X din data de 25.04.2012;
- în sumă de X lei reprezentând dobânzi calculate pentru perioada 25.07.2012-30.09.2012, aferente TVA în sumă de X lei, individualizată prin Declarația 300 nr. X din data de 18.07.2012;
- în sumă de X lei reprezentând dobânzi calculate pentru perioada 30.06.2012-30.09.2012, aferente TVA în sumă de X lei, individualizată prin Decizia nr. X/X din data de 05.04.2012;
- în sumă de X lei reprezentând penalități de întârziere calculate pentru perioada 07.05.2012-30.09.2012, aferente TVA în sumă de X lei, individualizată prin Decizia nr. X/X din data de 05.04.2012.

III. Din documentele existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentului, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

1. Referitor la suma de X lei, stabilită prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. X din 11.10.2012, din Dosarul fiscal nr. X, din care X lei dobânzi și X lei penalități de întârziere, aferente TVA în sumă de X lei stabilită prin Decizia de impunere nr. X din 23.03.2012, cauza supusă soluționării este dacă petenta datorează aceste accesorii, în condițiile în care Direcția Generală a Finanțelor Publice Suceava a respins contestația formulată de contribuabil împotriva deciziei de stabilire a taxei pe valoare adăugată care a generat accesoriile, iar petenta a atacat în instanță soluția de respingere a creanței care a generat accesoriile.

În fapt, organele fiscale din cadrul Administrației Finanțelor Publice Suceava au stabilit că **X**. datorează dobânzi în sumă de **X lei**, calculate pentru perioada 30.06.2012-30.09.2012, precum și penalități de întârziere în sumă de **X lei** calculate pentru perioada 07.05.2012-30.09.2012, pentru neachitarea în termen a TVA în sumă de **X lei**, ce a fost stabilită prin Decizia de impunere nr. X din 05.04.2012, întocmită de Activitatea de inspecție fiscală Suceava.

Petenta susține că accesorii stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. X din 11.10.2012 au legătură cu sumele stabilite cu titlu de TVA prin Decizia de impunere nr. X din 23.03.2012, acestea făcând obiectul unei alte judecăți, ele nefiind definitive.

De asemenea, contestatoarea solicită suspendarea procedurii de soluționare a contestației pe cale administrativă, până la soluționarea definitivă și irevocabilă a contestației formulată la instanța de contencios administrativ și fiscal, împotriva Deciziei nr. X din 15.06.2012 emisă de D.G.F.P. Suceava cât și împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. X din 23.03.2012, întrucât soluționarea cauzei depinde de existența sau inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți.

În drept, în speță sunt aplicabile:

- prevederile art. 214 alin. 1, 2 și 3 din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se precizează:

„ART. 214

Suspendarea procedurii de soluționare a contestației pe cale administrativă

(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

(...)

b) soluționarea cauzei depinde, în tot sau în parte, de existența sau inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți.

(2) Organul de soluționare competent poate suspenda procedura, la cerere, dacă sunt motive întemeiate. La aprobarea suspendării, organul de soluționare

competent va stabili și termenul până la care se suspendă procedura. Suspendarea poate fi solicitată o singură dată.

(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin. (2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat sau nu.”

Din textele de lege menționate se reține că organul de soluționare competent poate suspenda procedura de soluționare atunci când soluționarea cauzei depinde, în tot sau în parte, de existența sau inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți, sau la cerere, dacă sunt motive întemeiate. La aprobarea suspendării, organul de soluționare competent va stabili și termenul până la care se suspendă procedura.

De asemenea, procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent, indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat sau nu.

Din documentele existente la dosarul cauzei reiese faptul că, prin Decizia nr. X din 15.06.2012, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Suceava **a respins** contestația formulată de **X**. împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.X din 05.04.2012, emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală Suceava, privind suma de **lei X, reprezentând TVA** (care a generat accesoriile contestate), **TVA fiind astfel datorată de petentă.**

Având în vedere cele precizate, se reține că, în procedură prealabilă, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Suceava s-a pronunțat prin Decizia nr.X din 15.06.2012, prin care contestația a fost **respinsă ca neîntemeiată**, pentru suma de **X lei** reprezentând TVA care a generat accesoriile în sumă de **X lei, aceasta fiind definitivă în sistemul căilor administrative de atac.**

Conform prevederile art. 210 alin. 1 lit. b, art. 119 alin. 1 și 120 alin. 1 și alin. 7 din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată:

„ART. 210

Decizia sau dispoziția de soluționare

(2) Decizia sau dispoziția emisă în soluționarea contestației este definitivă în sistemul căilor administrative de atac.”

Conform textului de lege decizie emisă în soluționarea contestației este definitivă în sistemul căilor administrative de atacat.

Din Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. X din 11.10.2012 reiese faptul că accesoriile au fost calculate în baza prevederilor art. 119 alin. 1, art.

120 alin. 1 și 7 precum și art. 120 alin. 1 și 2 din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se precizează că:

„Art. 119

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

Art. 120

Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(...)

(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.”

Din textele de lege se reține că, pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere.

„ART. 120¹

Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.”

Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

După împlinirea termenului de 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

Având în vedere cele precizate anterior, se reține că susținerile contestatorului referitoare la *suspendarea procedurii de soluționare a contestației pe cale administrativă până la soluționarea definitivă și irevocabilă a contestației formulate la instanța de contencios administrativ și fiscal*, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei, întrucât, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Suceava s-a pronunțat, în procedură prealabilă prin Decizia nr.X din 15.06.2012, prin care **contestația a fost respinsă ca neîntemeiată**, pentru suma de **X lei** reprezentând TVA care a generat accesoriile în sumă **de X lei**, acesta fiind definitivă în sistemul căilor administrative de atacat.

Deoarece pentru creanțele fiscale principale în sumă de **X lei**, care au generat accesoriile în sumă de **X lei**, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Suceava prin Biroul soluționare contestații a dispus **respingerea ca neîntemeiată** a contestației formulată de **X. se va respinge contestația** și pentru accesoriile în sumă de **X lei**, reprezentând dobânzi în sumă de **X lei** și penalități de întârziere în sumă de **X lei** stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. X din 11.10.2011, reprezentând măsură accesorie, conform principiului de drept „accesorium sequitur principale” (accesoriul urmează principalul).

2. În ceea ce privește accesoriile în sumă de X lei reprezentând dobânzi în sumă de X lei și penalități în sumă de X lei, stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii r. X din 11.10.2012, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava se poate pronunța asupra acestui capăt de cerere în condițiile în care prin contestația formulată contribuabilul nu aduce nici o motivație în susținerea acestora.

În fapt, organele fiscale din cadrul Administrației Finanțelor Publice Suceava au stabilit în sarcina **X.** prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. X din 11.10.2012, accesorii în sumă de **X lei** după cum urmează:

- în sumă de **X lei** reprezentând dobânzi calculate pentru perioada 30.06.2012-30.09.2012, aferente TVA în sumă de **X lei**, individualizată prin Declarația 300 nr. X din data de 25.04.2012;
- în sumă de **X lei** reprezentând penalități de întârziere calculate pentru perioada 25.04.2012-30.09.2012, aferente TVA în sumă de **X lei**, individualizată prin Declarația 300 nr. X din data de 25.04.2012;
- în sumă de **X lei** reprezentând dobânzi calculate pentru perioada 25.07.2012-30.09.2012, aferente TVA în sumă de **X lei**, individualizată prin Declarația 300 nr. X din data de 18.07.2012;

Prin contestația formulată **X** nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației privind diferența de accesorii în sumă de **X lei** reprezentând dobânzi în sumă de **X lei** și penalități în sumă de **X lei**, stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. X din 11.10.2012.

În drept, în sunt aplicabile prevederile art. 206 alin. 1 lit. c și lit d din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare:

„ART. 206

Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

- c) motivele de fapt și de drept;**
- d) dovezile pe care se întemeiază”**

De asemenea, la pct. **2.5** din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2137 din 25 mai 2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, prevede că:

„2.5. Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.”

Prevederile mai sus menționate trebuie coroborate cu cele ale pct. 11.1 lit. b din același act normativ, care stipulează:

11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării;

Din analiza dispozițiilor legale menționate mai sus, se reține că în contestație contribuabilul trebuia să menționeze atât motivele de fapt cât și cele de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază acestea; întrucât argumentele prezentate nu sunt incidente speței, organele de soluționare a contestației nu se pot substitui societății cu privire la motivele pentru care înțelege să conteste diferența de accesorii în sumă de **X lei**.

Se reține de asemenea că petentul, deși contestă în întregime actele administrative emise de organele fiscale, respectiv Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. X din 11.10.2012, nu aduce nici un argument și document justificativ care să combată constatările organelor fiscale și din care să rezulte o situație contrară față de cea constată de acestea, pentru diferența de **accesorii în sumă de X lei** aferente TVA.

În consecință, contestația **va fi respinsă ca nemotivată** pentru suma de **X lei**, din care **X lei** reprezentând dobânzi aferente TVA și **X lei** penalități aferente TVA.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei, în temeiul prevederilor legale invocate și în baza art. 216 alin. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se:

DECIDE:

1. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de **X.** împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. X din 11.10.2012, emisă de Administrația Finanțelor Publice Suceava, privind suma de **X lei, reprezentând accesorii aferente TVA.**

2. Respingerea ca nemotivată a contestației formulate de **X.** împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. X din 11.10.2012, emisă de Administrația Finanțelor Publice Suceava, cu privire la suma de **X lei, reprezentând accesorii aferente TVA.**

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.